

LUPTA NOASTRĂ

BULETIN INFORMATIV EDITAT DE AGENTIA
'ELLAS-PRESS'

REDACȚIA: BUCUREȘTI B-dul ANA IPĂTESCU Nr. 29. TEL. 2.74.23; 2.77.91.

Taxa poștală plătită în numerar ca termen
aprobării Direcțiunii Generale P. T. T.
Nr. 155.758 din 24 Iunie 1948

ABONAMENTE

	Annual	6 luni
Pentru instituții	Lei 5.000	3.000
Pentru organizații politice, organizații de masă și presă	2.500	1.500
Pentru particulari	1.000	500

In luptele din Macedonia Centrală

din 6, 7 și 8 Mai, armata monarho-fascistă a avut pierderi de
550 de soldați — morți și răniți
2 avioane inamice, au fost doborâte și unul avariat

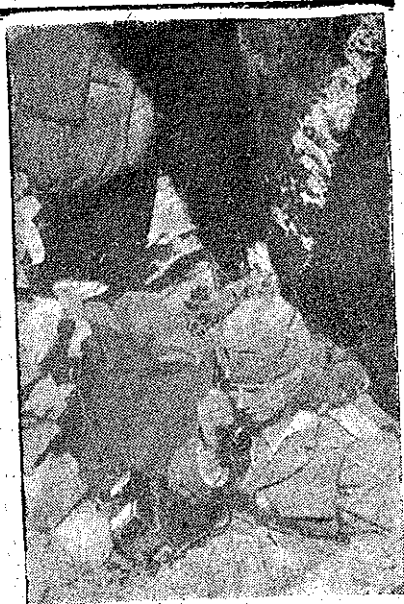
Agentia Elefteri Ellada transmite cele de mai jos în legătură cu activitatea Armatei Democratice împotriva mercenarilor lui Truman:

REGIUNEA MACEDONIEI CENTRALE.

În zilele de 6, 7 și 8 Mai, însemnate forțe dușmane, cu sprijin de artilerie, tancuri și aviație, sub conducerea generalului monarho-fascist Grigoropoulos, Comandantul corpului III Armată, au încercat de a ataca și zdrobi unitățile diviziei a 6-a a Armatei Democratice, cari au obținut victoria asupra orașului Neo-Petritsi.

Toate străduințele dușmanului au fost respinse cu serioase pierderi pentru acesta.

În după amiaza zilei de 6

O luptătoare telefonistă face legătura între unitățile înaintate ale Armatei Democratice.

Mai, inamicul a încercat să se miște la nord de Verona și Aetohori, însă străduințele sale au fost zădărnice de către unitățile Armatei Democratice. Pierderile dușmanului au fost de 75 morți și răniți. A fost doborât un avion.

În dimineața zilei de 8 Mai, inamicul și-a reluat atacurile dela Tsipanitsa și Re-

pesco, având sprijin de artilerie și aviație. Dușmanul a reușit pentru moment să înainteze la Repesco și Tsipanitsa.

În noaptea de 8 spre 9 Mai, unități ale Armatei Democratice au uzat pe dușman în tot cursul zilei, au trecut la contra-atacuri, răsturnând

(Continuare în pag. 4-a)

Impresii din Grecia Liberă

de G. Syncova

Deputat în Adunarea Generală a Cehoslovaciei

Am asistat la prima Conferință a Femeilor Democratice din Grecia, care s'a ținut în luna Martie a. c. în teritoriul eliberat. Îmi dau bine seama că ceea ce voi scrie nu va exprima nici măcar o părțică din ceea ce am simțit, aflându-mă față în față cu viața de fiecare zi a poporului grec. În mod obișnuit, marile tragedii nu sunt patetice, iar cel mai înalt eroism este uimitor de simplu. Tot așa și viața Greciei, nu este patetică; ea este simplă.

Aș dori să am o peniță capabilă de a descrie în întregime sentimentul de stimă și dragoste pe care mi-l inspiră oamenii admirabili cari apără acolo libertatea și luptă pentru pace. Mă voi opri de-a numi localitățile pe cari le-am vizitat, deoarece nu doresc să fie făcute praf și pulbere. Mă voi opri deasemeni de-a menționa numele delegatelor venite de pe teritoriul monarho-fascist, de teamă ca familiile întregi să nu fie exterminate.

Chiar dela sosirea noastră, am putut gusta din farmecul particular al vieții de toate zilele pe care-l duc locuitorii dela țară. Soare și cer fără nori, prielnic bombardamentelor Aviatorii americani n'au nevoie de a efectua sboruri de noapte: ei știu că armata Democrată a Greciei nu posedă avioane. Aceștia vin în plină zi și aruncă cu sânge rece, bombele lor ucigătoare. Acesta este „ajutorul” american acordat poporului grec.

Țăranii greci numesc aceasta „bună ziua d. lui Truman”. Am văzut rezultatele bombardamentelor americane într'un mic cătun în care nu existau adulți și a cărei întreagă populație se compunea din câțiva bătrâni, femei și copii. Doi copii ucisă, câteva case dărâmate.

Guvernul american este plin de sollicitudine: avioanele lor fac zilnic câte o mică vizită. Ele sboară jos, deoarece n'au de întâmpinat nici un risc. Un lugubru proverb grec spune că omul se obișnuiește chiar și cu spânzurătoarea. Poporul grec s'a obișnuit să vadă timpul frumos folosit de așii civilizației americane, pentru a semăna moartea și distrugerea. Bineînțeles, la apropierea primejdiei, oamenii se refugiază în păduri și munți. Însă ei nu-și pot salva copii de frig, în zilele senine și geroase de iarnă. Și am văzut în satele bombardate, copilași cu mânuțele și picioarele degerate...

(Continuare în pag. 2-a)

Impresii din Grecia Liberă

(Urmare din pag. I-a)

Binoclurile cercetează ținutul și fiecare mișcare te amenință cu moartea; deasemeni n'a fost ușor lucru pregătirea unui adăpost pentru 400 persoane. În timpul nopții a fost săpat un mare adăpost atât de bine camuflat, încât chiar observatorul cel mai experimentat n'ar fi putut să-l descopere. Și iată că acesta nu este nici o cavernă, nici un simplu adăpost: este o sală drăguță, numai ghirlande de verdeață! Masa biroului se ridică pe o tribună pavoazată. De jur împrejur plăcarde ale căror inscripții par scrise cu sânge. În mijlocul sălii se poate vedea o placă de marmoră albă. Este un trofeu puțin obișnuit. În timpul războiului, hitleriștii escaladând muntele Elbrouz (Caucaz), s'au grăbit să înfigă drapelul cu crucea încărligată și de-a proclama în lumea întreagă că svastica va flutura deapururi pe piscul muntelui Elbrouz. Când monarho-fasciștii au ocupat munții Grammos, au fixat în primul rând pe unul din vârfulurile sale, o placă având următoarea inscripție: „Această înălțime de 2.520 metri este ocupată odată pentru totdeauna de divizia a. 9-a, de brigăzile 41, 36 și 170 și de batalioanele de infanterie 602 și 530". Această placă de marmoră a fost luată de partizani, cari au împodobit-o cu ramuri de pin din Grammos.

Pentru a putea înțelege ceea ce făcea pe membrii conferinței noastre de-a privi această ramură din Grammos ca pe o relictă, trebuie să vă relatez mai întâi ceea ce a fost despre glorioasa batalie din munții Grammos, dela cei cari au luat parte la aceasta.

Presă și radio monarho-fasciste declaraseră că armata Democrată va fi zdrobită în 1948. Strategi și experți americani, ca și cel mai modern armament, au fost trimise în Grecia în ajutorul monarho-fasciștilor. Monarho-fasciștii trâmbițau că munții Grammos urmau să devină mormântul Armatei Democratice și tot strigând aceasta au ajuns s'o creadă și ei însuși. Și într'adevăr, au angajat acolo una din cele mai sângeroase bătălii din istoria Greciei. Generalii americani au adunat 70.000 soldați fasciști. Au concentrat puternice forțe de artilerie și aviație. Raportul forțelor era de 1:10, iar cel al armamentului de 1:50. Munții deveniseră un cuptor aprins. Luptele au ținut timp de mai multe săptămâni, fără ca fasciștii să înainteze măcar cu un singur pas. Pe front au fost aruncate noi stocuri de arme și încă 20.000 oameni. Washington și Londra au trimis noi generali. Regele Paul și regina, primul ministru Sofulis în vârstă de 87 ani și ministrii s'au dus rând pe rând să viziteze frontul. Băteau pe umăr pe soldați, discutau asupra eroismului și distribuiau decorații asasinilor. Nu erau menajați nici oamenii, nici cartușele. Inșă rezultatele rămăneau egale cu zero. Atunci s'au făcut schimbări în conducere și noi expediții de material și muniții. Luptele au durat timp de 70 zile și 70 nopți. În tot acest timp, țărâncile transportau pe răniți pe țărâni. În memoria acestei glorioase bătălii, femeile așezat placa de marmoră dela Grammos în mijlocul sălii în care-și țineau Conferința — Grammos este simbolul victoriei.

Delegat din Grecia întreagă au venit la prima Conferință a femeilor grece. Doar cele din Peloponez au făcut cunoscut că din păcate fiind împiedicate de că-

tre operațiunile militare, nu puteau participa. Cele 18 delegate din Thessalia și Rumeli merseseră 26 zile, înfruntând viscole îngrozitoare, traversând munți și râuri, evitând cu băgare de seamă podurile minate; au mers prin sgomotul tunurilor, al mitralierelor și al bombelor, al grenadelor de mână, deschizându-și drum prin teritoriile fasciste, cu convingerea fermă că măcar una din ele tot va ajunge la destinație.

Nu știu pe care să-mi opresc privirea. Ochii mei trec dela o față la alta. Câte lucruri spune fiecare dintre ele! Totuși, toate aceste fețe de femei tinere, ca și cele mai vârstnice, au ceva care este comun pentru toate. Dar ce oare? Și iată că memoria îmi evocă pânzele marilor maestri... Măter Dolorosa. Da, aceasta este mama eroină. Obrazul dureros, împietrit de suferință, al mamei care privește ochii fiului său mâncați de păsările cerului și al cărui cap a fost expus într'un par de către fasciști. Obrazul mamei care strânge la piept tot cece i-a mai rămas dela fiul său sfârtecat de o bombă americană. Obrazul femeii căreia i s'a anunțat că soțul și fiica sa au fost executați. Obrazul mamei din care cei 9 ani de suferințe, au făcut o luptătoare.

Barbaria sălbatecă a fasciștilor au silit femeia de-a lua arma în mâini. Tinerele grecoace n'au cunoscut bucuriile unei copilării fericite, dar dimpotrivă, au cunoscut numai foamea, frigul, durerea și moartea.

Cea mai mare parte a delegatelor la conferință veniseră direct de pe front, cu pușca pe umăr. Erau femei ofițeri, soldați, luptătoare. Toate luaseră parte la cutare sau cutare din cele 1.500 bătălii cari s'au desfășurat în cursul anului 1948. Ele fuseseră în posturile înaintate, alături de bărbați. Multe fuseseră rănite. Iar când în sală a fost intonat vechiul imn revoluționar „Voi cei căzuți în lupta pentru dreptate..." gândul lor a zburat către cei căzuți înainte de victorie. La această conferință am văzut decorații cari nu vor mai împodobi pieptul celor cari le-au meritat prin curaj, deoarece au căzut în lupta pentru libertate.

Dar cel care a trăit atrocitățile fasciste și care a văzut cu proprii săi ochi eroismul ființei omenești, poate înțelege cât de adevărate sunt povestirile pe cari le-am auzit dela delegate. Iată istoria Olgăi Lavisidu, o tânără fată de 18 ani, pe care toată lumea o numea „micuța Olga". Fasciștii spânzurându-i tatăl sub ochii săi, Olga s'a refugiat în munți. În luptă, ea era mereu în prima linie, încurajând mereu pe ceilalți. Cu alți șapte luptători ea a apărut satul Cucovitsina. A fost ucisă. Deasemeni ucisă Iulia Maridon. Cosițele sale însângerate au fost aduse de delegate la Conferință.

Infiriera Patra, o frumoasă studentă în medicină cu ochii negri, a fugit din Atena pentru a se consacra salvării oamenilor. Împreună cu alte infirmiere și țărânce, sub șuerul gloanțelor, transporta pe răniți zi și noapte.

Am stat de vorbă cu o delegată pe care o voi numi Vassila. Tatăl său era preot. Fasciștii îl arestaseră și-l deportaseră la Macronissi. Acolo a fost executat. Ultimele sale cuvinte au fost:

(Continuare în pag. III-a)

Impresii din Grecia Liberă

(Urmare din pag. II-a)

— Fiica mea se află în munți. Știu că ne va răsbuna.

Vassila a spus.

— Aceasta este o poruncă pentru mine. Voiu lupta până la ultima mea picătură de sânge. Lupt deasemeni pentru fratele meu care deși n'are decât 13 ani, a fost condamnat pe viață, și deasemeni, și pentru un alt frate condamnat la 16 ani temniță...

Această tânără fată este un țintaș de elită.

Macronissi. Mai înainte de a fi construit camera de gaze, hitleriştilor germani exterminau marile masse de oameni combinând în mod ingenios o muncă insuportabilă, foame, frig, insomnie și brutalități. Pedepsitorii americani în Grecia au ales în marea Egee insule deșerte precum Icaria, Macronissi și altele. Nici o plantă nu crește pe aceste insule, nu există nici apă, nimic decât un soare nemilos, stânci, șerpi, scorpioni și paznici fasciști. Peștii mării Egee ar putea spune căți sunt cei ce mor în aceste insule blestemate...

N'am avut prilejul de-a vizita teritoriile Greciei monarho-fasciste, însă mi s'a vorbit mult despre viața pe care o duce aici poporul. Delegationele m'au deslușit în această privință. Ce viață îngrozitoare! Mizerie, foame, șomaj, viață scumpă, greve, inflație, a-restări, lovituri și moarte...

Populația are nevoie de pâine, de zahăr și de macaroane; însă nedorii tutori americani îi oferă bombe și tunuri. În magazinele din Atena se poate cumpăra chewing gum, obiecte de lux, ciorapi de nylon, untdelemn american, tutun american. În cluburile luxuoase se poate comanda hómari, maioneze, stridii, champanie frapată. Însă mamele n'au pâine pentru copii lor, și nici lapte în pieptul. „Singurul drept al femeii este acela de-a muri pe eșafod”. Aceste cuvinte au mai fost odată rostite de către Olympe de Gouges, care se adresa femeilor Revoluției franceze dela finele secolului al XVIII-lea. Femeia simplă care le-a repetat în Grecia, acolo în munți fără îndoială că nu știa nimic nici de Revoluția franceză, nici de Olympe de Gouges. Însă văzuse atâția oameni torturați și executați!

De când Grecia a căzut sub tutela puterilor occidentale, aici au fost executate mai multe femei decât în tot timpul ocupației hitleriste. Femeile cari au trăit oroarea ocupației germane, declară că ocupația americană depășește cu mult oroarea și atrocitățile Gestapo-ului. După sosirea experților americani în Grecia, a fost stabilit acelaș regim ca și sub nemți. La toate răspântiile s'au placardat avize prin cari locuitorii sunt preveniți că le este interzis de a circula pe șoseaua națională înainte de răsăritul și după apusul soarelui; că se interzice a conduce pasările și vitele afară din sat; și că se dă pedeapsa cu moartea ofițerilor și soldaților cari refuză să lupte împotriva Armatei Democratice.

Polițiștii greci, cari înainte trecuseră prin școala Gestapo-ului, asimilează acum după metodele Ku-Klux-Klan, pentru exterminarea populației civile, Zi și noapte, locuitorii trăesc sub teroarea arestărilor. 900.000 țărani au fost cu sălbătecie isgoniți din căminele lor. Mame cu copii în brațe, familii întregi, cir-

culă dintr'un loc într'altul, cu traista în spate, fără adăpost, înfometaji, sdrențuiți, cautând zadarnic de lucru. O parte dintre oameni au fost închiși în lagăre de concentrare. Alții fără a aștepta represaliile inevitabile, s'au retras în munți pentru a se alătura Armatei Democratice. Măsurile adoptate de autoritățile din Atena pentru a împiedica aprovizionarea Armatei Democratice și a o izola în spate, n'au făcut decât să agraveze încă ruina populației și să aducă mii de tineri din toată Grecia, în rândurile Armatei Democratice.

Seara, la conferință a fost proiectat un film documentar asupra vieții copiilor greci în Cehoslovacia și Ungaria. Delegationele strigau:

— Copiii noștri au fost salvați!

Multe dintr'acestea vedeau pentru prima oară un film și multe dintre ele recunoscuseră pe ecran, pe micuții lor. Ne strângeau mâinile și ne îmbrățișau, mulțumindu-ne pentru faptul că moartea nu le mai amenința copii. Când țărăncile din regiunile îndepărtate aflară că la conferințe se aflau și reprezentanți din țările cu Democrație Populară, veniră în ciuda furtunelor, pentru a ne strânge mâinile și a ne oferi daruri. Aceste femei dela țară în rochii negre, ne-au vorbit despre suferințele lor cari sunt ale întregii populații dela țară din Grecia.

Una după alta, ele se apropiau de noi, vorbindu-ne mereu de aceiaș dramă.

— Americanii ne-au dărâmat casele. Ei ne ucid soții, fii și fiicele. Singurul lucru care ne rămâne, sunt copiii pe cari ați salvat...

Fecare își avea cuvintele sale. Nu le pot repeta pe toate, însă sensul lor era mereu acelaș. Am simțit lacrimile venindu-ne în ochi când le-am văzut scoțând din coșulețele lor umede, bucăți de pâine neagră, două ouă și un pumn de alune. Darurile lor!

Femeile dela țară s'au schimbat uimitor. Fasciștii greci și imperialiștii americani sunt cei cari le-au învățat să lupte, întâi pentru viața copiilor lor, apoi pentru propria lor viață și acum pentru viața poporului lor. Legături pe cari nimic nu le poate sfărâma, le unește cu Armata Democrată, în rândurile căreia se află soții, fii și fiicele lor. Aceste femei — și printre ele multe bătrâne — poartă în spate muniții, alimente, grele încărcături și ridică pe răniți de pe câmpul de luptă. Și când se prezintă cazul, ele iau și arma în mână.

Niciodată și nicăeri n'am văzut un asemenea entuziasm, o asemenea credință în victorie. Muncitoare, țărance, intelectuale, grecoalice, macedonene, sau turtoalice, toate doresc o pace trainică, toate doresc să trăiască în liniște, să muncească și să-și reconstruiască țara care atât de mult a suferit în cursul acestor nouă ani de zile de lupte. Și tocmai pentru aceasta ele lupta cu atâta dârzenie împotriva inamicului lor.

Ele sunt sigure că Armata Democrată care se compune din voluntari și care știe pentru cari scopuri luptă, va obține victoria asupra armatei în descompunere a mercenarilor fasciști.

Praga, Aprilie 1949.

Articol apărut în revista „TEMPS NOUVEAUX”,
Nr. 17 din 20 Aprilie 1949.

ACTIVITATEA UNITĂȚILOR ARMATEI DEMOCRATE PE FRONTUL GRAMMOS

Monarho-fasciștii au suferit serioase înfrângeri la Antihasia

Agencia Elefteri Ellada transmite cele de mai jos în legătură cu activitatea A. D. împotriva armatei mercenare a lui Truman:

FRONTUL GRAMMOS

La 3 Mai unitățile A. D. cari operează în Zagori, în colaborare cu Gărzile Civile Populare și grupele Comisarului Politic din orașul Conitsa au atacat o coloană inamică de transport între Scala și Teclari. Pierderile dușmanului au fost de 4 morți și 1 prizonier. S'au capturat 3 animale încărcate cu materiale, 1 telefon, multe baterii, alimente și poșta.

În noaptea de 7 spre 8 Mai, unitate A. D. a atacat și răsturnat o garnizoană dușmană lângă Castiani. Capturi: 1 revolver pentru aruncat rachete luminoase, gloanțe brent și thomson, pături, etc.

În noaptea de 7 spre 8 Mai, unități ale A. D. au efectuat ciocniri la Ai-Lia Laghades și în alte poziții de lângă Cantsiko. La întoarcere au strâns mai multe mii metri de cablu. Prin minele așezate în aceeași noapte pe șoseaua Castaniani-Theotoko, dușmanul a avut pierderi de un mort.

În noaptea de 5 spre 6 Mai, unități ale A. D. au efectuat ciocniri la Ai-Lia-Mirovliti și au distrus două culburi de mitralieră ale inamicului. Au împărțit mult material de propagandă și au vorbit prin pâlnii rezonante. Altă unitate a atacat un post al inamicului de lângă Niaka-Mirovliti.

O patrulă dușmană a fost împărțită de către o patrulă a A. D. Francitirori ai A. D. au ucis un ofițer inamic, care se afla la postul său de observație.

La 7-8 Mai unități ale A. D. au minat șoseaua dușmanului lângă Theotoko.

Între 7 și 8 Mai, un grup de francitirori au ucis 2 observatori ai dușmanului la Ai-Lia Mirovliti. În aceeași noapte, un grup de cercețai și de diversiune al A. D. s'a apropiat de dușman punându-i capcane. În dimineața zilei de 8 Mai grupuri de diversiune ale A. D. au pus capcane și au prins un soldat limbut din batalionul monarho-fascist 592 infanterie. Cu acest prilej au fost uciși câțiva soldați ai inamicului. Un grup al A. D. a strâns 1.200 metri cablu. În aceeași noapte, alt grup de cercețai a luat prizonier la Pirogos Stratsiani 2 soldați limbuti din batalionul 627 infanterie.

SERIOASE INFRÂNGERI ALE MONARHO-FASCISTILOR LA ANTIHARIA

Au fost împrăștiate două batalioane dușmane de infanterie și a doborât un avion. S'au capturat două mortiere grele și mult material de război.

Monarho-fasciștii incapabili de a înfrunta unitățile A. D. în Thesalia Occidentală, cu toate că de trei luni de zile dispun de întreaga divizie a 15-a monarho-fascistă și de 4 regimente de infanterie și artilerie un regiment de cavalerie, tancuri și aviație, au fost obligați, începând dela 1 Mai, să arunce în spațiul Thesaliei Occidentale și divizia a 9-a

Unități ale Armatei Democratice menținându-și inițiativa, au atacat pe dușman provocându-i pierderi. În același timp, unități ale A. D. prin strecurări iscusite operează cu succes în câmpia Cărditsa-Sofades.

La 4 Mai, o unitate a A. D. a atacat o companie dușmană care s'a mișcat din Floresi pentru a ocupa Sgurolivado. Cu toate pierderile sale dușmanul a repetat străduința sa ofensivă însă fără a ocupa Sgurolivado. Pierderile inamicului au fost de 30 morți și răniți.

În aceeași zi, altă unitate a A. D. a atacat o coloană dușmană care s'a mișcat depe înălțimea Tsara către înălțimea Oroko. În aceeași zi, altă unitate a A. D. a pătruns în satul Cagnes-Sofades.

În dimineața zilei de 5 Mai, duș-

manul a repetat încercarea sa pentru recupărarea Sgurolivado. Pierderile inamicului în această operație au fost de 18 morți și mulți răniți.

În aceeași zi, altă unitate a A. D. a atacat un batalion dușman, iar altă unitate a atacat prin surprindere un batalion dușman care s'a mișcat din Vraghiana. Altă unitate A. D. a atacat și a pătruns în satele Cucarades și Zarhanades.

Alte unități ale A. D. au respins timp de două zile din Oxia Antihasia toate atacurile dușmanului efectuate cu batalioanele 26 și 28 infanterie și o companie. În ziua de 5 Mai, unitățile A. D. au trecut la contra-atac, răsturnând și fugămind pe dușman până în câmpia Potamia.

Dușmanul a avut multe pierderi.

Au fost luați 7 prizonieri. Capturi 2 mortiere grele, 160 obuze de mortiere, 1 mitralieră Wikers, 80.000 gloanțe, un aparat T.F.F. No. 22, multe muniții, 2 arme automate, 60 mantale, 55 corturi.

La 6 Mai unitățile A. D. au început un mare atac împotriva batalionului 591 monarho-fascist, pornit din Trikala pentru a sprijini batalioanele 26 și 28 cari fuseseră împrăștiate în ziua precedentă.

Lupta a durat toată ziua și toată noaptea de 6 și 7 Mai.

Unitățile A. D. au atacat pe dușman și l-au fugărit. Pierderile inamicului au fost de 40 morți și răniți.

A fost doborât un avion. A fost luat un prizonier.

In luptele din Macedonia Centrală monarho-fasciștii au avut pierderi de 550 soldați

(Urmare din pag. I-a)

și fugărit pe dușman din toate pozițiile sale.

Compania a III-a din batalionul inamic 514 a fost împrăștiată și silită să părăsească pe câmpul de luptă întregul său armanent.

Pierderile dușmanului în zilele de 7 și 8 Mai au fost de peste 175 morți și 210 răniți. Au fost doborâte 2 avioane dușmane. Un al treilea avion a fost lovit și silit să aterizeze la o distanță de 500 metri de Neo-Petrtsi.

Pierderile totale ale dușmanului din cursul acestor trei zile au fost de 550 morți

și răniți. Au fost doborâte 2 avioane, iar un al treilea avion a fost grav avariat.

REGIUNEA CALMACTALAN

Un grup de diversiune din brigada 24-a a Armatei Democratice a minat în ziua de 6 Mai, șoseaua națională Edessa-Florina. O coloană de mașini ale inamicului care s'a mișcat pe această șosea, a căzut în minele așezate de Armata Democrată. Au fost aruncate în aer și au fost arse 3 mașini militare. Pierderile inamicului cu acest prilej au fost de 12 morți și 19 răniți.